

ressant at få klarlagt, hvor vi har den nuværende sundhedsminister i denne sag. Den tidligere sundhedsminister, Carsten Koch, kom jo for skade at udtale sig positivt, da KL massivt rejste kravet om at få denne valgmulighed mellem privat og offentlig ansættelse, men Carsten Koch blev hurtigt kaldt til politisk orden. Det behov havde Socialdemokratiet ikke over for efterfølgeren, fru Sonja Mikkelsen.

Når vi genfremsætter forslaget, skyldes det også, at vi på andre politikområder har kunnet iagttage en bevægelse hos Socialdemokratiet, der nu i lighed med borgerlige partier signalerer ønske om stramminger på f.eks. retsområdet. Så kunne det jo være nyttigt at erfare, om også andet af det liberale tankegods er ved at blive annekteret af Socialdemokratiet, for det er jo i udpræget grad Socialdemokratiet, som udgør fundamentalismen og stopklodsen i denne sag.

Fru Inger Marie Bruun-Vierø afviste hurtigt forslaget i dag. Sidst vi behandlede det, var fru Vierø principielt for, at man ophæver monopoler, og at man adskiller dem, der har ansvaret, fra dem, der udfører opgaven. Og går vi længere tilbage i rækken af radikale sundhedsordførere, udtalte den radikale ordfører, fru Vibeke Peschardt, umiddelbart før den forrige behandling til Stiftstidende: Vi er desværre nødt til at stemme forslaget ned, og det er ærgerligt. Det radikale nej sker af hensyn til Socialdemokratiet, hvor der er voldsom modstand mod forslaget. Modstanden er ideologisk betinget.

Siden vi sidst behandlede forslaget her i Folketinget, har der været sat meget skarpt lys på Københavns Kommunes ældreomsorg. Det var jo et lys, der skar selv landets statsminister i øjnene, så også han udtalte sig kritisk om partifællernes tilbud til de ældre. Ingen kan på den baggrund med nogen form for sandhed hævde, at offentlig opgaveløsning er uovertruffen.

I Venstre er vi ikke så naive, at vi hævder, at private løsninger automatisk er bedre end offentlige. Men vi ønsker ligesom KL, at det skal være muligt for en kommune at indgå en totalaftale om hjemmehjælp og hjemmesygepleje med en ekstern leverandør. Vi gør det, fordi koordineringen af hjemmehjælp og hjemmesygepleje er så vigtig, og det er derfor vigtigt, at de er ansat i samme organisation. Kommunen har selv sagt fortsat ansvaret. Det er kommunen, der fastlægger serviceniveauet og efterfølgende kontrollerer, at det overholdes, og det vil også være kommunalt ansatte sygeplejersker, der visiterer til hjemmesygepleje.

Hvad enten regeringen bryder sig om det eller ej, vil udviklingen umiskendeligt gå i retning af, at kommuner i stigende grad vil komme til at koncentrere sig om at fastlægge serviceniveau og fastsætte fornøden kontrol og opfølgning. Kommuner kommer til at arbejde tættere sammen. De kan vælge at løse opgaver for hinanden, eller de kan inddrage private entreprenører, og i den sammenhæng er det Folketingets opgave at give kommunerne de redskaber, der er fornødne, for at de kan løse opgaverne sammenhængende og fornuftigt.

Det er helt uforståeligt for andre end folketingsmedlemmer, at det er lovligt, at sygeplejersker på plejehjem er privatansatte, fordi der ikke i serviceloven er noget krav om, at kommuner selv skal drive plejehjem, mens hjemmesygeplejersker skal være kommunalt ansatte ifølge lov om hjemmesygepleje. Der er ingen logik i vores nuværende lovgivning. Derfor ønsker Venstre lovgivningen ændret, og jeg kan oplyse, at det gør CD, som ikke kunne være til stede i dag, også.

Så vil jeg godt lige gøre opmærksom på, at i Græsted-Gilleleje Kommune fungerer udlicitering af hjemmehjælp og hjemmesygepleje nu på andet år, og ordningen fungerer totalt uden klager over sygeplejerskernes ansættelsesforhold. Ingen klager over hverken sundhedsfaglige eller omsorgsmæssige forhold, så mens sagen venter på en retlig afgørelse, der først vil blive truffet engang langt ud i fremtiden, ja, så har ordningen stået sin prøve i virkelighedens verden.

Trusselsbilledet, som regeringen tegner, blegner stærkt, især når man sammenligner niveauet med det, som hovedstaden kan tilbyde sine borgere.

Det er vigtigt, at vi giver kommunen de redskaber, der er nødvendige, for at den kan få så meget sammenhæng som muligt i de ordninger, den tilbyder borgerne.

Det er blevet påpeget fra flere sider, at der ikke er noget massivt borgerkrav om at få denne ordning. Og det er da rigtigt. Men dér, hvor man har ordningen, er der overhovedet ikke noget krav om, at man kommer væk fra den og kommer ind under kommunal omsorg igen.

Jeg vil gerne anbefale, at vi denne gang får forslaget vedtaget. Der er brug for det her redskab i den praktiske verden.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.